

LASKAY ANNA

A név kötelez

Hárman üljük körül az asztalt. Nők: feleségek és családanyák. Beszélgetünk. Sokszor csak elmesélve a saját történetünket, segítjük egymást tovább. Gondolatainkat közreadva, reméljük, sokan magukra ismernek, s „leülnek közénk”.

Anna: Számomra a nyár közepén ünnepelt Anna-nap az év egyik kiemelt eseménye, mivel a lányok női ágon nálunk mind Annák. Így az édesanyámmal és a lányommal együtt ünneplem. Mindig van külön közös ideje, programja az „Annáknak”, és természetesen köszöntenek minket a tágabb családban is. Mindig nagyon szerettem a nevem, és az összetartozás-érzést is, amely ehhez társul, hiszen ezt a nevet a szépnagymamámig tudjuk visszavezetni. Ti mennyire vagytok kibékülve a nevetekkel? Egyáltalán, hogyan kaptátok?

Andi: Nem tudom, hogy én hogyan lettem Andrea, de a lányunk nekünk is Anna, s ez a név kizárólagosan merült nálunk is fel. Ha született volna még egy lányunk, akkor ő már az én nevemet kapta volna. Akkoriban felkapott volt az Andrea név, de mostanra nagyon ritkán adják szerintem. Én szeretem és örülök neki, annak ellenére, hogy férfiaságot jelent, s vannak országok, ahol férfineként használják.

Ildi: Én a nevemet a nagypapámtól kaptam, aki postás volt, és a sok Erzsike meg Mariska között felfigyelt erre a névre a különlegessége miatt. Amint kiderült, hogy kislányunkja születik, javasolta ezt a nevet. A szüleim pedig rábólintottak.

Anna: Hogy álltok a becézéssel? Én a legjobban azt szeretem, ha mindenféle változtatás nélkül, eredeti formájában használják a nevem. Bár a férjem szokott „Annuskázní”, amiről mindig az jut eszembe, hogy a nagypám ugyanilyen szeretettel s ugyanígy szólította a nagymamám...

Ildi: Engem nem nagyon becéznek. Az Ildi számomra elég különleges, ugyanis csak Ti szólítottok így, ez a forma csakis a beszélgetéseinkhez és Hozzátok kötődik. A munkahelyemen Ildikó, a családban pedig Ildike vagyok. Nemcsak a szüleimnek, hanem a szélesebb rokonságban is, koromtól függetlenül. Nálunk is kötődik a férjemhez egy külön becenév, ő nagyon kedvesen tudja mondani, hogy Ildus.

Andi: Az én férjem a legváltozatosabb becézéseket s a legkülönfélébb neveket használja kedveskedésként. S tőle bármit elfogadok én is. Egyébként örülnék annak, ha becézés nélkül Andreának szólítanának a legtöbben, épp ezért – bár a hivatalos nevem más – rendszeresen a férjem vezetéknevével és a keresztnevemmel mutakozom be. Sokat használom, s kicsit így sugallom is, hogy mi lenne a kedvemre való megszólítás. De engem is Andikáznak a mai napig, főleg családi körben. Ez a kicsinyítő forma valahogy nem akar kikopni...

Ildi: Andi, mondtad, hogy mit jelent a neved. Érdekes, egy időben én is utánaolvastam, hogy honnan ered az enyém. Kiderült, hogy germán eredetű, s Attila hun fejedelem feleségét hívták így. Én ezt akkor nagyon boldogan nyugtáztam, hiszen az én férjem is Attila. Mondtam is, hogy van a történelemben példa ilyen nevű párra.

Anna: Látod, én híres párosoknak nem néztem utána, de a nevem eredete és jelentése engem is érdekelt. Amikor még kamaszkoromban megtudtam, hogy egyik jelentése 'Isten kegyelmé', az nagyon szíven ütött. Meghatározónak éreztem és még jobban megszerettem a nevem. S persze jó arra gondolnom, hogy a Szűzanya édesanyját is így hívták, szólították.

KÉRDÉSEK A TOVÁBBGONDOLÁSHOZ:

Mennyire szereti a nevét, egyedinek érzi-e? Tudja-e, hogyan kapta, s hogy mi a jelentése? Vannak-e kedves becézések, amelyeket szereteteitől szívesen fogad?

Ha válaszait velünk is megosztaná, kérjük, írja meg nekünk!

weboldalunk:

<http://www.noi-kerekasztal.hu>

